

Hétköznapiak

Nagytakarítás

Alig múlt néhány napja, hogy lelkes diákok sürögtek-forogtak a város parkjaiban, takarítva, összeszedve a hosszú téli hónapok alatt összegyűlt szemetet, hulladékot.

Úgy látszik, sokak lették örömeiket a sürgölődő fiatalok látványában, s ha lehet, alighanem fölcsaltant volna a „vissza, vissza!” kiáltás, amivel sikeres előadók hívja a közönség a színpadra. Mivel ilyesforma tetszésnyilvánításra úgy látszik nem volt mód, a környék lakói — például Gedóban, vagy Tarján töltés mentén — más megoldást választottak. Egy-két nap alatt ugyanis újra tetszemetelték az oly gondosan kitakarított parkokat, gyepeket. Háttha újra eljönnek azok a lelkes fiatalok?...

A 22-es csapdája

Volt valaha Szegednek egy nagyon jó buszvonal, a 22-es. Híres volt pontosságáról, s csak ritkán érte csalódás a várakozót, hogy kimaradt volna egy-egy járat. Aztán — a jó ég tudja, mi történhetett — megváltoztatta jó szokásait ez a vonal. Ma már nemhogy tűzbe, de langyos vízbe se egykönnyen tenné érte az ember a kezét, mármint azért, hogy valóban időben jönn a következő kocsi. Mert, ugye, a langyos vízben túlon-túl is kiázhat az ember keze...

Hogy miért e változás? Azt az ember csak találgathatná, de fölösleges. Legfőképpen csak az a kaján gondolat villan föl az agyában a sorozatos panaszok hallatán, hogy a 22-es változása nagyon is egybeesett a troli megjelenésével.

No, de nyilván nem ez az oka a bajnak. Bár... Alkalmaznak csak a Heller-féle csapdát! Aki olyan örült, hogy még mindig busszal akar utazni ezen a vonalon, az nem érdemi meg az autóbust. Aki pedig nem ilyen örült? Hát az meg úgyis trolival utazik...

Sz. I.

Jogászok tanácskozása

A május 12–14. között, a Magyar Jogász Szövetség által rendezett IX. országos síófoki munkaértekezleten tegnap, dr. Antalffy György professzor, a Magyar Jogász Szövetség elnöke megnyitja után dr. Markója Imre igazságügy-miniszter tartott előadást. A jog szerepe gazdasági viszonyaink fejlesztésében címmel. A két nap során a munkaértekezleten több Csongrád megyei előadó is szerepel. A népgazdaság büntetőjogi védelme az új Btk-ban című előadás korreferense dr. Kereszti Béla megyei ügyész lesz. Minőségvédelem a fogyasztók szolgálatában címmel dr. Kemenes Béla tanszékvezető szegedi egyetemi docens tart előadást. Termelési rendszerek és a jog című témában dr. Veres József tanszékvezető szegedi egyetemi docens vállalt korreferátumot. Dr. Antalffy György professzor: A jogpolitika, a jogalkotás és a jogalkalmazás aktuális kérdései címmel tart előadást.

Pályázók és esélyek

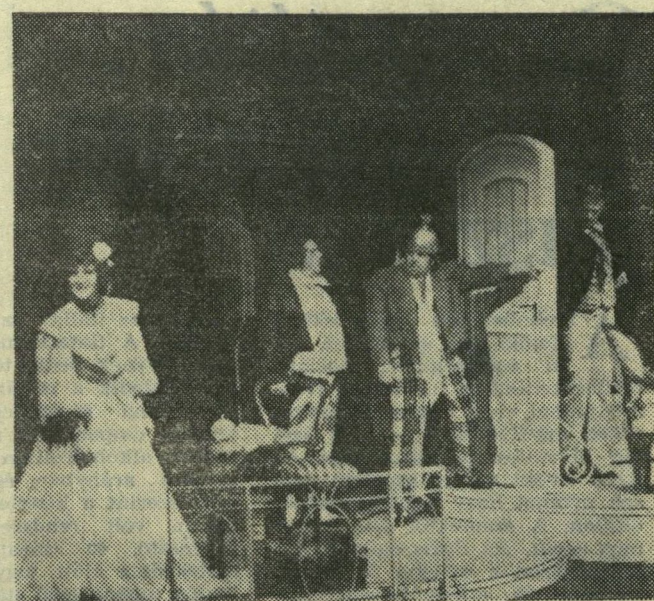
Március 30-án lezárultak a pécsi tudományegyelem jelentkezések a felsőoktatási intézményekbe. Az idén — lényegében a tavalyival megegyezően — több mint 35 ezren nyújtották be pályázatukat a nappali tagozatokra. Ez a szám a felvehető kénél több mint a kétszerese, s lehetővé teszi, hogy az arra legalkalmasabbak reális eséllyel felvételizzenek az intézmények pedig valóban a legjobbakat vegyék fel. Továbbra is aránytalan azonban az érdeklődés az egyes szakterületek és intézmények között.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára például a tavalyihoz képest valamivel kevesebben jelentkeztek, az akkori 5,5-szeres túljelentkezés ötszörösre „mérészködött”. Ez azonban még mindig azt jelenti, hogy a társadalmi feszültség várhatóan nem csökken. A hasonló képzési célú bölcsészkarokra való jelentkezésben is nagy a szóródás, még mindig túlságosan erős a főváros vonzereje. A szegedi József Attila Tudományegyetem bölcsészkarára a tavalyi négyeszeres szemben az idén a felvehető háromszorosa jelentkezett. Változatlanul alacsony, körülbelül másfélszeres a jelentkezők aránya a természettudományi karokra, bár a budapesti karnál minden helyre átlagban kettőnyújtották be pályázatukat. Az állam- és jogtudományi karokra a tavalyihoz hasonlóan a felvehető 3–3,5-szerese jelentkezett. A Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetemre az idén is kétszeres volt a túljelentkezés, a tavalyinál lényegesen többben pályáztak azonban

Liliomfi, avagy a hangulat őszinte vidorsága

Elnézem e szezonvégi premiért, szerelmemesen fránya mesterségről szól, a színészetéről. A színészetéről pedig a költészet, a versről Petőfi, Petőfiről. A tintásüveg jön eszembe. Persze, ahogy illik, átigazításban. „Vándorszínész korában Szigligeti / Van-e ki e nevet nem ismeri? / Kör-mölgét, mint más, a színlapot, / S megírt mellé vagy száz darabot.” Ad libitum. Csasztuskának ugye nem is rossz. Noha a tintásüveg másik vándorszínészről, Megyeriről dalol, a Liliomfi akár Szigligetiről, annyi a hasonlóság.

Kitagadja a tehetős papa, golyóval ijeszgteti, mert elszegődött teátristának, álnevet ölt, a szép nem kegyeit fürkészi, szerelembe esik, „öl, fog, vitézkedik”, hiszen „színház az egész világ, s színész benne minden férfi és nő” — legfeljebb a csattanó más, a megoldás. Liliomfi Mariskája kedvéért bedobja a törülközőt, fölhang a színészmesterséggel — s ha ezt teszi maga Szigligeti, nem lón a „népszínmű atyja”, a magyar történelmi dráma, társadalmi vígjáték, nemzeti színjátszás fölvirágoztatója. Tehát nincs Liliomfi sem. Amiről, mellesleg, fogantatásának meglegében csak úgy beszéltek, mint „ostromállapot elmeszüleményről” (pár hónappal a világosí feyverletét után került színre, et-től tán a kiábrándult, kompromisszumos hepiend), ám amely tartósan fönnragadt hazai színpadainkon, népszerűsége úgyszólván páratlan, film, musical is készült belőle. Hanem a hálás utókor helyére billenti az analógiát. Kesztyűt dob az eredeti textusnak, s hogy még szembezőköbb legyen a hasonlóság Szigligeti és Liliomfi sorsában, teátristánk konokul kitarthat színészhitében, megátalkodottan visszautasítja a gyámnya földi javait, hozományát. Ami Liliomfi részéről érthető, elvégre Mariska szereti, követi a világot, jelentő deszkákra, sőt az odavezető rögsz útra is, ekhós szekerestül, pereputtyostul, vizsontagságostul — csak Szilvai professzortól érhetetlen (a szerepét visszafelé hitelteleníti), hogy akkor adja föl a harcot gyámfia megterítésében, amikor éppen megnyerhetné: Mariska keze az övé, mire az egész darab során úgy vigyáz, mint szemem fényére, élete értelmére,

Jelenet az első felvonásból. Balról jobbra: Lőrinczy Éva (Camilla), ifj. Újlaky László (Liliomfi), Dobos Kati (Mariska) és Király Levente (Szellemfi)

s csak annak árán engedi át Liliomfinak, ha behódol, még pandúrokat is kerit, hogy „vason vigye, per zsup” haza, a birtokra.

Angyal Mária rendezte (véltetően a musical-esített formában). Egyetlen és erőteljes gitáros fiúba sűrítve a zenei aláfestést; a szereplők időnként dalra fakadnak, ám mindarra, mi zenével kapcsolatos ezen az előadásban, borítsuk a feledés jótékony fátyolát.

Reménykeltően indul. Szellemfi fogasnak álcázza a rendezői lelemény, Lőrinczy Éva hervatag Camillája egész veteményeskertet billegtet a frizuráján. Király Levente vulkán hévvel sesteteg (Szellemfi) változatos jelmeztárában, pökhendi és földhözragadt, fennkölt és szakadt, készséges és nyers, mikor mi kell (régén volt ilyen ellenállhatatlan), Máriáss József zsörtös Szilvaja egyszerre „keménykalap és krumlior”, ifj. Újlaky László (Liliomfi) is hol elbűvölő lovag, hol szélhámos, csélcsp bohém — egyáltalán, ami ötlete támad a rendezőnek, a jellemkőből fakad, színészeinek testére szabott, jól áll nekik, lendítik az előadást. Később leül minden. Majd egy-egy poéntól fölparázslis, s amint haladunk a vége felé, beáll a szürküllet, csalhatatlan jele, ha jópofaság ürügyén egyre többet és hangosabban kiabálnak a színpadon. Főleg Paláncz Ferenc (Kányai fogadós). Mintha Angyal Mária sem tudná eldönteni igazán, egyben játszsza népszínműves beütésekkel, vagy vegye inkább groteszkre (gyakran teszi), hiszen mit is közölhetne mondjuk egy tinnédzserral, akinek mára az „omnia vincit amor” kávéreklámnál egyebet alig jelent.

Már egykorú méltatói is észrevették Szigligetinel, hogy csomót kötni sokkal ügyesebben tud, mint oldani. A harmadik felvonásban

Nikolényi István

Ballagás

Tegnap volt az ünnepük. A szegedi középiskolák végzősei, összesen 1 ezer 400-an búcsúztak el a tanároktól, diáktársaktól, megköszönve az útravalókat. Ugyancsak tegnap rendezték meg a ballagási ünnepséget a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Az összesen 303 nappali tagozatos hallgatótól dr. Moholy Károly főigazgató köszönt el a Vörös Csillag moziban megtartott ünnepségen, a harmadéves diáktársak pedig ünnepi műsorral tették emlé-

kezetessé a ballagást. A Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyógyszerésztudományi Karának végzősei, 106 hallgató az Ifjúsági Házban tartott központi ünnepségre a tanszéki búcsúzkodások után érkezett. A kar dékánja, dr. Kedvessy György egyetemi tanár mondott ünnepi beszédet.

Tegnap az ország 529 középiskolájában 22 és fél ezer gimnazista és mintegy 25 ezer szakközépiskolás ballagott. Hétfőn megkezdődnek az írásbeli érettségi vizsgák. Május 21 és 22-én lesznek a közös írásbeli érettségi-felvételi vizsgák, matematikából, fizikából és biológiából, mint a korábbi években. A szóbeli érettségi vizsgák június 9-től 22-ig tartanak.

S. E.

A Körösy Közgazdasági Szakközépiskola ballagási ünnepsége

Ballagnak a főiskolások

Acs S. Sándor felvétele

Gyermekekért

A kisemberek szendvicset és csokoládét majszolnak, márkát kortyolgatnak. Evés után énekelnek, verseket mondanak. A műsor után a tizenhárom társát — két éve felnőttek közé vegyülnek, zsbonganak, játszanak, beszélgetnek. Az általános iskola második osztályába járnak, s a Londoni körúti nevelőotthon lakói. A Szegedi Cipőgyár Előre szocialista brigádjának meghívására látogatták meg a gyárat az apróságok.

A május tizenegyedikén, szúron a kisiskolások két kerékpárt és három pár görkorcsolyát kaptak ajándékba a brigádtagoktól, akik már 1974 óta gondoskodnak a nevelőotthon alsó tagozatos diákjairól. A jelenlegi csoportot — Kádár Sanyit és tizenhárom társát — két éve ismerték meg a cipőgyáriak. A gyerekek születésnapján sohasem mulasztják el az ajándékozást, csakúgy, mint húsvétkor, a Téli-ünnepségen és karácsonykor. Mint Berki István, a brigád vezetője elmondta, nemcsak a nevelőotthonnal van jó kapcsolatuk. Vállalnak pluszmunkát óvodában, bölcsődében és iskolában, hogy a gyerekek egyre jobb körülmények között tanulhassák az első lépéseket.